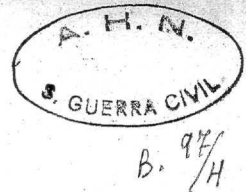

BUTLLETÍ

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT)

RAMBLA DE
CATALUNYA, 26

TELÈFONS
13112 - 13113 - 13114

Any 1

Barcelona 27 de març del 1937

nº 70

CRISI DE SENY

A la fi ha esclatat la crisi. Contràriament a allò que es peràvem, a l' anunci del seu plantejament no ha seguit la llista del nou Govern. Aixó vol dir que les dificultats han crescut en lloc de minvar.

El reviscolament d'esperances que va provocar la formació del Govern que acaba de morir, fou un producte del desig de la massa d'opinió que acabés una crisi més greu, molt més greu, que s'obrí el dia següent al 19 de juliol, exactament el mateix dia que sortiren a campar per les seves els valents de l'endemà, segons la qualificació justa de Lluís Companys. Aquesta és una crisi de seny.

S'han fet esforços innombrables per a aturar aquesta crisi de seny; amb una paciència que no té precedents s'han sofert tota mena de ximpleries i disbarats; s'esperava, - oh cànvida esperança!, - que les agres lliçons que aquest comportament donava, els convenceria que calia centrar el cervell.

Massa complacència, vet-ho-ací. S'ha deixat arribar massa lluny a una gent enmenada per un esperit que no és el nostre; a una gent, - la que impulsa aquest sistema cadútic, - que és natural que no lligui amb el nostre tarannà.

Es una qüestió de sentiment; aquell que estima les seves coses, no les destrueix, les millora. A aquests, més que un sentiment els guia una afecció pertorbadora que, no sé per què, també en diuen un sentiment: un sentiment d'irritació. Aquell que fa temps que ha trencat tota mena de vincles, que res el lliga a res, sols es mou per les necessitats de l'estómac. I aquesta irritació és la que els encamina per viarans que desemboquen a l'abím.

El que es mou per l'estómac és un desesperat; i la desesperació deriva al suícidí.

No en treure'm res, doncs, de cloure la crisi política d'avui si no hi ha la garantia de poder tancar la crisi de seny. Es cosa segura que el poble rebrà amb escepticisme la formació del nou Govern. Son els primers passos que aquest Govern dongui alló que indicarà si es pot tornar aixecar el cor a l'esperança.

Voldriem que ESQUERRA REPUBLICANA, en arribar a aquesta cruïlla sabés tirar pel camí del mig tot deixant a banda i banda als inadaptats, als ambiciosos, als aprofitadors, a la forasteria; en fí, a tots els pertorbadors.